

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20.09.2006, sp. zn. 5 Tdo 1059/2006

Číslo:

Právní věta:

Soud:

Datum rozhodnutí: 01.01.1970

Spisová značka:

Číslo rozhodnutí:

Číslo sešitu:

Typ rozhodnutí:

Hesla: Dovolání, Lhůty, Podání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 59 odst. 1

§ 265e

§ 59 odst. 2

§ 60 odst. 4

Druh:

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 58

Podle § 59 odst. 1 tr. ř. lze podání učinit mimo jiné v elektronické podobě podepsané elektronicky podle zvláštních předpisů. Tímto zvláštním předpisem je zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Pro podání učiněná v rámci trestního řízení se však mohou za účelem elektronického podpisu používat pouze zaručené elektronické podpisy a kvalifikované certifikáty vydávané akreditovanými poskytovateli certifikačních služeb (§ 11 cit. zákona). Údaj o takovém poskytovateli nebo přímo certifikát je pak ten, kdo činí podání elektronicky, povinen připojit k podání (§ 59 odst. 2 tr. ř.).

Bylo-li určité podání (např. dovolání) učiněno sice v elektronické podobě, ale bez splnění uvedených podmínek, nejsou s ním spojeny žádné účinky řádného podání, tj. ani případné zachování lhůty k podání opravného prostředku. Pokud zákon vyžaduje, aby podání (např. opravný prostředek) bylo učiněno v určité lhůtě, pak uvedený nedostatek elektronického podání lze napravit jen v této lhůtě.

(Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. [5 Tdo 1059/2006](#))

Nejvyšší soud odmítl dovolání obviněné H. H., provdané T., a obviněného P. Y. N. proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 6. 2005, sp. zn. 4 To 41/2005, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 17 T 10/2003.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 6. 2005, sp. zn. 4 To 41/2005, jímž byl částečně zrušen předchozí rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 1. 2005, sp. zn. 17 T 10/2003, byl obviněný P. Y. N. spolu s další obviněnou znovu uznán vinným, byl mu uložen souhrnný trest, dále bylo rozhodnuto o povinnosti obviněných k náhradě škody způsobené trestnými činy, o zabránění věci a o částečném zproštění obžaloby obou obviněných. Opis citovaného rozsudku odvolacího soudu byl doručen obviněnému P. Y. N. dne 31. 8. 2005, jeho obhájce dne 14. 10. 2005 a příslušnému státnímu zastupitelství dne 12. 10. 2005.

Proti uvedenému rozsudku Vrchního soudu v Praze podal obviněný P. Y. N. dne 15. 12. 2005 prostřednictvím své obhájce dovolání, které opřel o dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Dovolení směřuje proti celé odsuzující části napadeného rozsudku. Podle dovolatele nebyla prokázána jeho vina, zejména naplnění subjektivní stránky trestných činů. Za nedostatečné považuje závěry vyvozené z odposlechů telefonických hovorů a z výpovědi spoluobviněného K. Z. K. Obviněný namítá nedostatečná skutková zjištění, z nichž podle něj vyplynulo nesprávné právní posouzení subjektivní stránky trestných činů kladených mu za vinu. Proto obviněný navrhl, aby Nejvyšší soud zrušil napadené rozhodnutí a zprostil ho obžaloby v celém rozsahu.

Nejvyšší státní zástupkyně se vyjádřila k podanému dovolání obviněného P. Y. N. prostřednictvím státního zástupce činného u Nejvyššího státního zastupitelství. Státní zástupce je především toho názoru, že dovolací soud by se měl nejdříve zabývat otázkou, zda toto dovolání bylo podáno včas. Podle státního zástupce lze považovat dovolání za včas podané, jen bylo-li elektronické podání opatřeno elektronickým podpisem podle zvláštních právních předpisů, nebo v případě, jestliže bylo v poslední den lhůty předáno k poštovní přepravě. Pokud jde o obsah dovolání obviněného P. Y. N., směřuje výlučně do oblasti skutkových zjištění, protože podle přesvědčení státního zástupce toto dovolání neobsahuje žádnou argumentaci podporující jím deklarovaný dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Státní zástupce tedy navrhl, aby Nejvyšší soud odmítl dovolání obviněného dle § 265i odst. 1 písm. b) tr. ř. v případě, že nebudou splněny podmínky pro odmítnutí dovolání dle § 265i odst. 1 písm. c) tr. ř.

Nejvyšší soud jako dovolací soud nejdříve zkoumal, zda jsou splněny všechny zákonem stanovené podmínky pro podání dovolání a pro jeho projednání podle § 265a až § 265f tr. ř., a shledal, že u obviněného P. Y. N. tomu tak není.

Podle § 265a odst. 1 tr. ř. lze dovoláním napadnout pouze pravomocné rozhodnutí soudu ve věci samé, jestliže soud rozhodl ve druhém stupni a zákon to připouští. V posuzovaném případě je napadeným rozhodnutím rozsudek Vrchního soudu v Praze jako odvolacího soudu, jímž bylo rozhodnuto o odvolání obviněného P. Y. N. (a spoluobviněné H. H., rozené T.). Dovolení obviněného směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je dovolání obecně přípustné (§ 265a odst. 2 písm. a/ tr. ř.). Dovolení podal obviněný prostřednictvím své obhájce, bylo proto podáno osobou oprávněnou podle § 265d odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. ř.

Pokud se jedná o včasnost dovolání podaného obviněným P. Y. N., z trestního spisu Krajského soudu v Českých Budějovicích vedeného pod sp. zn. 17 T 10/2003 Nejvyšší soud zjistil, že obhájce tohoto obviněného odeslala dne 14. 12. 2005 dovolání běžnou elektronickou poštou (tzv. e-mailem) a adresovala je soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni. Jak je dále patrné ze zmíněného trestního spisu, písemné vyhotovení dovolání obviněného bylo soudu prvního stupně předáno až dne 15. 12. 2005.

K dovolání obviněného P. Y. N. Nejvyšší soud poznamenává, že podle § 265e odst. 1 tr. ř. se dovolání podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Podle § 265e odst. 2 tr. ř., jestliže se rozhodnutí doručuje jak obviněnému, tak i jeho obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději. Podle § 265e odst. 3 tr. ř. je lhůta k podání dovolání zachována mimo jiné také tehdy, je-li podání, jehož obsahem je dovolání, dáno ve lhůtě na poštu a adresováno soudu, u něhož má být podáno nebo který má ve věci rozhodnout. Podle § 265e odst. 4 tr. ř. navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dále Nejvyšší soud připomíná, že podle § 59 odst. 1 tr. ř. lze podání učinit mimo jiné v elektronické podobě podepsané elektronicky podle zvláštních předpisů. Tímto zvláštním

předpisem je zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronickém podpisu“), který upravuje mimo jiné používání elektronického podpisu, elektronické značky, poskytování certifikačních služeb a souvisejících služeb poskytovateli usazenými na území České republiky. Ten, kdo činí podání v elektronické podobě podle tohoto zvláštního právního předpisu, uvede současně poskytovatele certifikačních služeb, který jeho certifikát vydal a vede jeho evidenci, nebo certifikát připojí k podání (§ 59 odst. 2 tr. ř.).

Z podaného dovolání zařazeného v trestním spise je zřejmé, že obhájkyň obviněného P. Y. N. zaslala dne 14. 12. 2005 dovolání prostřednictvím své běžné elektronické pošty, aniž by toto podání elektronicky podepsala a současně uvedla, kdo je poskytovatelem certifikačních služeb podle zákona o elektronickém podpisu, a aniž by připojila příslušný certifikát k podanému dovolání. Jde tedy o podání učiněné v rozporu s ustanovením § 59 odst. 2 tr. ř. Dovolací soud zdůrazňuje, že ve smyslu § 11 zákona o elektronickém podpisu se v oblasti orgánů veřejné moci, a tudíž i pro podání učiněná v rámci trestního řízení, mohou za účelem elektronického podpisu používat pouze zaručené elektronické podpisy a kvalifikované certifikáty vydávané akreditovanými poskytovateli certifikačních služeb. Orgán veřejné moci přijímá a odesílá datové zprávy prostřednictvím elektronické podatelny. V projednávaném případě učinil dovolatel, tj. obviněný P. Y. N., takové podání, které nevyhovělo zákonným požadavkům obsaženým v citovaných ustanoveních trestního řádu a zákona o elektronickém podpisu. Jak dále vyplývá ze spisových podkladů zařazených v trestním spise, opis rozsudku odvolacího soudu byl obviněnému P. Y. N. doručen dne 31. 8. 2005 a jeho obhájkyňi dne 14. 10. 2005. To znamená, že posledním dnem pro podání dovolání (ovšem jen prostřednictvím obhájce – viz § 265d odst. 2 tr. ř.) buď přímo u Krajského soudu v Českých Budějovicích (resp. u dovolacího nebo odvolacího soudu), nebo alespoň předáním zásilky obsahující dovolání a adresované soudu prvního stupně nebo dovolacímu soudu k poštovní přepravě, byl den 14. 12. 2005. Dovolání obviněného P. Y. N. však došlo soudu prvního stupně jako datová zpráva až dne 15. 12. 2005 a navíc bez splnění podmínek podle § 59 odst. 2 tr. ř. Lhůta k podání dovolání tedy obviněnému marně uplynula ve smyslu § 265e odst. 1, 2 tr. ř. za užití ustanovení § 60 odst. 2 tr. ř. již dne 14. 12. 2005.

Proto není pochyb o tom, že dovolání obviněného P. Y. N. bylo podáno po marném uplynutí dovolací lhůty uvedené v ustanovení § 265e odst. 1 tr. ř., přičemž nenastala žádná z okolností předpokládaných v ustanoveních § 60 odst. 4 a § 265e odst. 3 tr. ř., které by mohly svědčit o zachování této lhůty. Zmeškanou dovolací lhůtu pak nelze navrátit, což platí bezvýjimečně podle § 265e odst. 4 tr. ř.

Na podkladě všech popsanych skutečností dospěl Nejvyšší soud k závěru, že obviněný P. Y. N. podal v projednávané věci dovolání opožděně, a proto Nejvyšší soud toto dovolání podle § 265i odst. 1 písm. c) tr. ř. odmítl.